

ΣΤΑ ΚΑΤΕΡΓΑ ΤΟΥ PRAKTIKER...

Η ΖΩΗ ΑΞΙΖΕΙ ΟΣΟ ΜΙΑ ΑΝΟΙΓΜΕΝΗ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ

Ο 49χρονος Σ.Β., εργαζόμενος στο Praktiker τα τελευταία 12 χρόνια, κατηγορείται από μυστικό σκειούριτι του πολυκαταστήματος και βρίσκεται απολογούμενος στα αφεντικά της εταιρείας, επειδή βρέθηκε σε περιοχή ευθύνης του μια ανοιγμένη συσκευασία. Εξαναγκάζεται σε παραίτηση, ώστε να μη φανεί ότι πρόκειται για απόλυση. 2 μέρες αργότερα βρίσκεται απαγχονισμένος στο σπίτι του, προφανώς αδυνατώντας να ανταπεξέλθει ψυχολογικά στην απώλεια της εργασίας του. Η αναζήτηση εργασίας πάντα ήταν (πόσο μάλλον σε περιόδους εκτόξευσης της ανεργίας) μια ιδιαίτερα ψυχοφθόρα και ανταγωνιστική διαδικασία, που ως ορίζοντα έχει μία νέα θέση ανασφαλούς και κακοπληρωμένης εργασιακής εκμετάλλευσης/σκλαβιάς.

Μέσα από μαρτυρίες εργαζομένων στα Praktiker έρχονται για άλλη μια φορά στο φως οι πρακτικές της εν λόγω εταιρείας προς τους εργαζόμενους της και ξετυλίγεται το κουβάρι των σχέσεων εκμετάλλευσης και καταπίεσης: μισθοί πείνας, μονομερείς μειώσεις μισθών που επιβάλλονται χωρίς τη συμφωνία των εργαζομένων, εργασιακή ανασφάλεια, εντατικοποίηση της εργασίας, ξεχείλωμα ωραρίων και απλήρωτες υπερωρίες. Πρακτικές λίγο-πολύ γνωστές κι από παλιότερα που φυσικά δεν αποτελούν αποκλειστικότητα των συγκεκριμένων μόνο αφεντικών, αλλά ζητούμενο και προϋπόθεση για την... καπιταλιστική κερδοφορία και ανάπτυξη. Τα παραπάνω διανθίζονται με εργοδοτική τρομοκρατία και εργασιακό κανιβαλισμό μέσα σε κλίμα φόβου και ανασφάλειας: τα Praktiker έχουν σύμβαση με εξωτερικό συνεργάτη, ο οποίος αναλαμβάνει τη φύλαξη των πολυκαταστημάτων από κλοπές. Χρησιμοποιούνται για αυτό το σκοπό σκειούριτι με πολιτικά, οι οποίοι κυκλοφορούν στα καταστήματα παριστάνοντας τους πελάτες, ενώ στην πραγματικότητα παραφυλάνε τους πελάτες για μικροκλοπές και κατασκοπεύουν τους ίδιους τους εργαζόμενους. Αμείβονται όχι με σταθερό μισθό, αλλά αποκλειστικά με πριμ ...αποδοτικότητας! Γενικότερα στα Praktiker, η ρουφιανιά και η υποτίμηση της εργασίας των εργαζομένων είναι τα πολυεργαλεία των αφεντικών.

Σε ποιον λοιπόν «προκαλεί σοκ» η αυτοκτονία του Σ.Β.; προφανώς κάθε αυτοκτονία μας βρίσκει παγωμένους, ανίκανους να αντιδράσουμε, ηττημένους εξ ορισμού. Εδώ όμως (και αυτό δεν αφορά μόνο τους εργαζόμενους στα Praktiker, αλλά όλους εμάς) όσα συνοπτικά αναλύονται σε υποτίμηση της εργασίας, εργοδοτική τρομοκρατία, εξαθλίωση, αποκλεισμό, απομόνωση, κανιβαλισμό, καταθλίψεις, αυτοκτονίες... και τόσα ακόμα, είναι πια μέρος της καθημερινότητας μας: μαθαίνουμε να ζούμε με αυτά και, ακόμα χειρότερα, σιγά-σιγά μαθαίνουμε να τα αγνοούμε και να τα αποδεχόμαστε εσωτερικεύοντας την απώλεια και την ήττα. Ο ατομικισμός και ο εργασιακός ανταγωνισμός του νεοφιλελεύθερου καπιταλιστικού μοντέλου βρίσκονται σε έξαρση υπό τον εκβιασμό της βίαιης φτωχοποίησης και του κοινωνικού αποκλεισμού που εμφανίζονται σε εντονότερο βαθμό σε περιόδους κρίσης, παράγοντας ένα νεοφιλελεύθερο κοινωνικό δαρβινισμό: «θα επιβιώσει ο ισχυρός σε βάρος των αδυνάμων». Το παραπάνω ιδεολόγημα επικυρώνεται από την κατάρρευση των δομών πρόνοιας (υγεία, ασφάλιση, επίδομα ανεργίας) ενός κράτους σε μόνιμη έκτακτη ανάγκη. Αισθανόμαστε παρόλα αυτά αισιόδοξοι, καθώς «η δημοκρατία δε γνωρίζει αδιέξοδο»...

Αν θέλουμε να μιλήσουμε στα ίσα, θα πρέπει να αναγνωρίσουμε και να σηκώσουμε το ιστορικό φορτίο που φέρει η εποχή που ζούμε. Περίοδοι κρίσης και αποσταθεροποίησης πάντα έθεται επί τάπητος, είτε η κοινωνία ήταν έτοιμη να το αντικρύσει είτε όχι, ένα δίλημμα: ή θα σταθούμε στο ύψος μας, συλλογικά και αλληλέγγυα, μαχητικά κι ανυποχώρητα, ή θα συντριβούμε στα ερείπια ενός επιθετικού καπιταλισμού σε αποσύνθεση. Ή θα συγκροτήσουμε κοινότητες αγώνα που θα προεικονίζουν έναν νέο κόσμο στα ερείπια του παλιού και θα οργανώνουν τους αγώνες μας ενάντια στο υπάρχον, ή θα αποσυντεθούμε στη βαρβαρότητα.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ – ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ – ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ – ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ